EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.5.2007
KOM(2007) 238 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 26.1 a och 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt

(Endast den italienska texten är giltig)

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skattefusk eller skatteundandragande.

Genom en skrivelse som registrerats hos kommissionens generalsekretariat begärde Italien tillstånd att införa åtgärder som avviker från artiklarna 26.1 a och 168 i direktiv 2006/112/EG. I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen den 28 februari 2007 övriga medlemsstater om Italiens begäran. Kommissionen meddelade Italien den 21 november 2006 att den hade mottagit alla uppgifter som den ansåg sig behöva för en bedömning av begäran.

- **Allmän bakgrund**

I artikel 168 i direktiv 2006/112/EG anges att en beskattningsbar person har rätt att dra av mervärdesskatt som skall betalas för beskattningsbara transaktioner. I artikel 26.1 a i samma direktiv föreskrivs att användning för privat bruk av en vara som ingår i en rörelses tillgångar skall likställas med tillhandahållande av tjänster mot ersättning om avdragsrätt förelegat för mervärdesskatten på dessa varor. Detta system möjliggör återvinning av mervärdesskatt på det ursprungliga inköpet av tillgångar som används både i rörelsen och för privat bruk, samtidigt som den privata användningen då betraktas som tillhandahållande av tjänster för att säkerställa att den slutliga förbrukningen beskattas, utan möjlighet för icke beskattningsbara personer att återvinna mervärdesskatten.

När det gäller motorfordon är detta system av flera skäl svårt att tillämpa, främst eftersom det är svårt att fastställa fördelningen mellan användning för privat bruk och användning i rörelsen. I de fall register förs medför detta att en extra börda läggs på såväl verksamheten som förvaltningen för att hålla dessa register och för kontrollen av dem. Antalet fordon som berörs medför att även enskilt skattefusk i liten skala sammantaget kan växa till betydande belopp.

Som alternativ till det system som föreskrivs i direktivet har de italienska skattemyndigheterna begärt att de helt enkelt ges tillstånd att begränsa det ursprungliga avdraget med en fastställd procentandel och att rörelsen i gengäld befrias från skyldigheten att redovisa den privata användningen. Fördelen med detta system är att det blir enklare för alla berörda och att man säkerställer att en procentandel av skatten, som annars skulle kunna ha undandragits, drivs in.

Den begärda procentuella begränsningen är 60 %. Detta grundas på egen forskning i Italien och skulle, enligt förslaget, ses över efter två år samtidigt som en utvärdering skulle göras av hur väl undantaget har fungerat.

Det nya systemet kommer att gälla alla verksamheter där fordon inte uteslutande

används i rörelsen. Fördelen med detta förenklade system med en enda procentsats skulle kunna gå förlorad om verksamheter gavs möjlighet att ställa sig utanför systemet. Vissa fordon skulle emellertid kunna undantas från begränsningen av avdragsrätten och därför kunna behandlas enligt de normala reglerna. Som ett första steg skulle alla fordon med mer än 9 säten (inklusive förarsätet) och som överstiger en viss vikt kunna undantas. Detta begränsar tillämpningsområdet till att gälla främst personbilar, skåpbilar, öppna varubilar, motorcyklar och mopeder. Även om de omfattas av tillämpningsområdet för begränsningen och oavsett om det förekommer något privat utnyttjande undantas dessutom följande fordon från begränsningen: Fordon som tillhör en rörelse vars affärsverksamhet består i att köpa och sälja fordon, fordon som köps för att leasing eller uthyrning, samt taxifordon, fordon som används av bilskolor och fordon som används av säljare.

- **Gällande bestämmelser**

Det förekommer, eller har förekommit, andra avvikelser som begränsar rätten att dra av mervärdesskatt som hänför sig till fordon. En gällande avvikelse i Förenade kungariket gör det möjligt att begränsa hyrestagarens eller leasingtagarens avdragsrätt till 50 % av den ingående mervärdesskatten på avgifterna för hyra eller leasing av en personbil i rörelsen även när bilen används för privat bruk. Förenade kungariket har också bemyndigats att inte behandla den privata användningen av sådana bilar som tillhandahållanden mot ersättning.

I artikel 176 i direktiv 2006/112/EG föreskrivs att rådet skall besluta vilka utgifter som inte skall medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Fram till dess beviljas i direktivet medlemsstaterna att bibehålla undantag som gällde per den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal bestämmelser om "frysning" som begränsar rätten till avdrag i samband med motorfordon.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Ej aktuellt.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Förslaget syftar till att förhindra mervärdesskattefusk och motverka skatteuttaget och har därför en potentiell positiv inverkan.

Lösningen har av Italien tagits fram som en lämplig åtgärd och är jämförbar med andra såväl tidigare som aktuella avvikelser. Den åtgärd man begär tillstånd att genomföra har en liknande inriktning som det förslag som återfinns i KOM(2004) 728, som

innehåller bestämmelser om vilka slags utgifter som får omfattas av en begränsning av avdragsrätten.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Tillstånd för Italien att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG för att begränsa en beskattningsbar persons rätt till avdrag för mervärdesskatt på utgifter som hänför sig till motorfordon när fordonet inte uteslutande används i rörelsen. I de fall då avdragsrätten har begränsats kommer en avvikelse från artikel 26.1 a att befria den beskattningsbara personen från att ta upp den privata användningen av fordonet till beskattning. Denna åtgärd begränsas till fordon under en viss säteskapacitet och under en viss vikt, och det föreskrivs om ett begränsat antal särskilt angivna undantag från regeln.

Begränsningen anges som en fast procentsats på 60 %, och Italien skall se över både procentsatsen och behovet av den avvikande åtgärden samt inkomma med en rapport efter två års erfarenhet av tillämpningen av den avvikande åtgärden. Beslutet kommer att löpa ut den dag som anges i direktivet eller den dag då gemenskapsbestämmelser träder i kraft som styr begränsningar av avdragsrätten på detta område, beroende på vilken dag som infaller först.

- **Rättslig grund**

Artikel 395.1 i Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Detta beslut avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför inte någon förpliktelse.

Med hänsyn tagen till avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till syftet.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: annan.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Enligt artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt kan åtgärder som avviker från de gemensamma bestämmelserna om

mervärdesskatt endast bemyndigas av rådet efter enhälligt beslut på kommissionens förslag. Ett rådsbeslut är den enda lämpliga regleringsformen eftersom det kan rikta sig till en enskild medlemsstat.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5) ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 26.1 a och 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1 i detta, och

med beaktande av kommissionens förslag[2],

av följande skäl:

(1) Genom en skrivelse av den 9 oktober 2006 som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 11 oktober 2006 begärde Italien bemyndigande att införa åtgärder som avviker från de bestämmelser i direktiv 77/388/EEG (nu direktiv 2006/112/EG) som styr en beskattningsbar persons dra av mervärdesskatt som betalats på inköp och som föreskriver att den privata användningen av tillgångar i rörelsen skall tas upp till beskattning.

(2) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen i en skrivelse av den 28 februari 2007 övriga medlemsstater om Italiens begäran. Genom en skrivelse av den 21 november 2006 meddelade kommissionen Italien att den hade alla uppgifter som den ansåg sig behöva för att bedöma begäran.

(3) I artikel 168 i direktiv 2006/112/EG fastställs en beskattningsbar persons rätt att dra av mervärdesskatt för varor som levererats till honom eller för tjänster som tillhandahållits honom för användning i hans beskattningsbara transaktioner. Artikel 26.1 a i samma direktiv innehåller ett krav att ta upp användningen för privat bruk av en tillgång i rörelsen till beskattning för mervärdesskatt.

(4) Den privata fordonsanvändningen är svår att korrekt kartlägga och även i de fall det skulle vara möjligt är metoderna för att göra det ofta tungrodda. Enligt de åtgärder som begäran avser bör mervärdesskattebeloppet på avdragsberättigade utgifter för fordon som inte enbart används för ändamål i rörelsen, med vissa undantag, fastställas som en

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUT C […], […], s. […].

fast procentsats. På grundval av nu tillgänglig information anser de italienska myndigheterna att det går att motivera en andel på 40 %. Samtidigt bör kravet att ta upp den privata användningen av ett fordon till beskattning för mervärdesskatt upphävas om den har omfattats av denna begränsning. Dessa åtgärder kan motiveras med hänvisning till behovet att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och förhindra skattefusk genom felaktig redovisning av mervärdesskatt.

(5) Dessa avvikande åtgärder bör vara tidsbegränsade för att möjliggöra en utvärdering av deras effektivitet och procentsatsens lämplighet, eftersom den föreslagna procentsatsen grundas på ursprungliga statistiska uppgifter över om användning i rörelsen.

(6) Den 29 oktober 2004 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG, nu 2006/112/EG, som gäller rätten at dra av mervärdesskatt[3]. Den avvikande åtgärden bör upphöra den dag då det föreslagna direktivet träder i kraft om denna dag infaller tidigare än den dag som anges i beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien härmed att begränsa rätten att dra av mervärdesskatt som påförts utgifter för motordrivna fordon som inte uteslutande används för affärsändamål.

Artikel 2

Med avvikelse från artikel 26.1 a i direktiv 2006/112/EG är Italien också skyldigt att inte likställa användningen för privat bruk av fordon som ingår i tillgångarna i en beskattningsbar persons rörelse, när det fordonet har varit föremål för en begränsning av avdragsrätten enligt detta beslut, med tillhandahållande av tjänster mot ersättning.

Artikel 3

Utgifter som hänför sig till fordon är undantagna från den begränsning av avdragsrätten som medges genom detta beslut om fordonet faller inom någon av följande kategorier:

(1) Fordon som utgör en del av den beskattningsbara personens handelslager för utövandet av sin verksamhet.

(2) Fordon som används som taxi.

(3) Fordon som används för körlektioner av en bilskola,

(4) Fordon som används för uthyrning eller leasing.

(5) Fordon som används av säljare.

---

[3] EUT C 24., 29.1.2005, s. 10. KOM (2004) 728

Artikel 4

Med utgifter som hänför sig motordrivna vägfordon avses utgifter för köp av fordonet, inbegripet utgifter enligt kontrakt om montering och liknande, utgifter för tillverkning, gemenskapsinternt förvärv, import, leasing eller förhyrning, ändring samt reparation eller underhåll av fordonet samt utgifter som hänför sig till leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som har samband med fordonet eller användningen av det.

Artikel 5

Artiklarna 1 och 2 skall gälla för alla motorfordon, utom jordbruks- och skogsbrukstraktorer, som normalt används för personbefordran eller godstransport på väg, med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kilogram och med högst åtta säten utöver förarsätet.

Artikel 6

En bedömning som täcker de första två årens tillämpning av detta beslut, inberäknat en översyn av den tillämpade procentuella begränsningen, skall inlämnas till kommissionen efter den andra årsdagen av detta beslut, dock senast den 31 december 2009.

Artikel 7

Detta beslut skall upphöra att gälla på dagen för ikraftträdandet av gemenskapens regler för fastställande av vilka utgifter för motoriserade vägfordon som inte medför rätt till fullt avdrag för mervärdesskatt, dock senast den 31 december 2010.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande